

มศก.เร่งถอนปริญญา'น.ศ.ป.โท' อจ.มหา'ลัยล้งโก้ตีพิมพ์ผลงาน

ประธาน'ปอมท.'แฉ อาจารย์มหา'ลัย
ล้งโก้ใช้ผลงาน 1 ชิ้นตีพิมพ์หลายแห่ง ทำ
เสียชื่อเสียง มศก.เร่งถอนปริญญาอดีต
น.ศ.ป.โท ปมลอกวิทยานิพนธ์
(อ่านต่อหน้า 10)

ต่อจากหน้า 1

มศก.

เมื่อวันที่ 18 เมษายน นายชัยชาญ ถาวรเวช อธิการบดีมหาวิทยาลัยศิลปากร (มศก.) เปิดเผยถึงกรณี น.ส.จตุพร ดอนโสม อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาพัฒนาลังคม มหาวิทยาลัยราชภัฏ (มจร.) บุรีรัมย์ อดีตนักศึกษาปริญญาโท คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น (มข.) ถูกคัดลอกวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท โดยอดีตนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศิลปากร (มศก.) เหตุเกิดเมื่อปี 2553 แต่เพิ่งเจอในปี 2558 ซึ่งล่าสุดอดีตนักศึกษาปริญญาโท มศก. เปิดเผยว่าได้เซ็นยินยอมกับทางภาควิชาว่าให้เพิกถอนปริญญาบัตร และไม่เผยแพร่วิทยานิพนธ์ดังกล่าวเพื่อไม่ให้เป็นปัญหาอีก นั้นว่า เพิ่งทราบว่าอดีตนักศึกษาปริญญาโทรายดังกล่าว เซ็นยินยอมให้เพิกถอนปริญญาบัตรแล้ว แต่ยังไม่เห็นหนังสือฉบับดังกล่าว โดยอยากให้ทำหนังสือส่งตรงมาให้ตนในฐานะอธิการบดี มศก. อีกรอบ เพื่อจะได้เร่งให้สำนักนิติกร มศก. ดำเนินการตามขั้นตอน ให้ทันนำเข้าพิจารณาในที่ประชุมสภา มศก. กลางเดือนพฤษภาคมนี้ อย่างไรก็ตามเรื่องนี้ถือว่าสำคัญเพราะเกี่ยวข้องกับปัญหาจรรยาบรรณ ดังนั้น มศก.เองไม่ได้นิ่งนอนใจอย่างแน่นอน หากเรื่องใดสามารถเร่งดำเนินการได้ก็ยินดี

✓ นายชัยวุฒิ ฉัตรอุทัย อาจารย์ประจำภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (สจล.) ในฐานะประธานที่ประชุมประธานสภาอาจารย์มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย (ปอมท.) กล่าวถึงปัญหาการคัดลอกวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา ถือว่ามีความผิดทางจรรยาบรรณชัดเจน เชื่อว่ามหาวิทยาลัยทุกแห่ง หากพบจะต้องไม่ปล่อยไว้ แต่ก็ต้องเข้าใจ เพราะกระบวนการตรวจสอบ ต้องใช้เวลาในการดำเนินการ การตัดสินใจผิดจึงอาจมีความสำคัญไปบ้าง อย่างไรก็ตามการที่มหาวิทยาลัยต่างๆ เร่งให้อาจารย์สร้างผลงานทางวิชาการ เพื่อก้าวสู่การเป็นมหาวิทยาลัยระดับโลกนั้นส่งผลให้เกิดปัญหาทางจรรยาบรรณมากขึ้น โดยที่ผ่านมามีพบว่าอาจารย์มหาวิทยาลัยหลายแห่งเร่งทำผลงานทางวิชาการเพื่อตีพิมพ์ในวารสารนานาชาติให้ได้จำนวนตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อนำไปขอตำแหน่งทางวิชาการ หรือประเมินผลงาน เมื่อไม่ทัน จึงนำผลงาน 1 ชิ้น ไปตีพิมพ์ในวารสารนานาชาติหลายฉบับ ซึ่งไม่ถูกต้อง และมีหลายรายถูกบรรณานุกรมนิตยสารหลายฉบับถอดผลงานออก

และแฉชื่อนี้แล้ว ทำให้เสียชื่อเสียง แต่มหาวิทยาลัยเองก็ยังไม่รีบทวงโทษที่ชัดเจนกับอาจารย์ที่ทำเรื่องดังกล่าว

"ที่ผ่านมามหาวิทยาลัยหลายแห่งทั้งรัฐและเอกชน แข่งขันกันให้อาจารย์เร่งทำผลงานทางวิชาการ และตีพิมพ์ในวารสารนานาชาติ เพื่อก้าวสู่การเป็นมหาวิทยาลัยระดับโลก ทั้งที่อาจารย์มีภาระงานสอนค่อนข้างมาก เป็นจุดเริ่มต้นให้อาจารย์หลายคนโกงแม้กระทั่งตัวเอง ใช้ผลงานเดียวไปตีพิมพ์ในวารสารหลายฉบับ ทั้งที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งโดยหลักการแล้ว ผลงานทางวิชาการ 1 ชิ้น หากจะตีพิมพ์ซ้ำจะต้องมีการคิดแปลง หรือศึกษาเพิ่มเติม ไม่น้อยกว่า 60% ขึ้นไป" นายชัยวุฒิกล่าว

นางบุญศรี จงเสรีจิตต์ อาจารย์ภาควิชาจุลชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร (มศก.) กล่าวไว้ทาง มศก. เองก็ประสบปัญหาดังกล่าวเช่นเดียวกัน โดยขณะนี้ มศก.กำหนดให้อาจารย์ผู้สอนมีผลงานทางวิชาการ 3 ชิ้น ใน 5 ปี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (ผศ.) หรือรองศาสตราจารย์ (รศ.) ต้องมีผลงานทางวิชาการ 2 ชิ้นใน 3 ปี ถือว่าค่อนข้างมาก ซึ่งเรื่องนี้ที่ประชุมประธานสภาอาจารย์ของ มศก. เองก็ไม่เห็นด้วย และอยากให้ปรับจำนวนผลงานทางวิชาการที่เหมาะสมกับบริบทของแต่ละแห่ง เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาเช่นปัจจุบันที่มหาวิทยาลัยหลายแห่งตั้งเกณฑ์สูงเกินไป ทำให้กลายเป็นว่ามหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง ผลิตผลงานทางวิชาการออกมาซึ่งก็โอห้าย ทั้งที่อาจารย์มีหน้าที่หลักคือการสอน ไม่ใช่ทำวิจัยเพียงอย่างเดียว

นายวีรดิ ปานศิลา ประธานสภาอาจารย์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (มมส.) กล่าวไว้ มมส.เองก็มีปัญหาในลักษณะดังกล่าว โดยอดีตอธิการบดี ถูกสั่งถอดผลงานทางวิชาการออกจากวารสารนานาชาติ เนื่องจากพบว่าผลงานไปซ้ำกับผู้อื่น แต่จนถึงขณะนี้สภา มมส. ก็ยังไม่ดำเนินการอะไร ทั้งที่เป็นเรื่องที่ทำให้มหาวิทยาลัยเสียชื่อเสียง

อดีตนักศึกษาปริญญาโทคนหนึ่งกล่าวว่า แม้ว่าในปัจจุบันหลายมหาวิทยาลัยจะมีโปรแกรมตรวจจับลอกผลงาน เช่น ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จะมีโปรแกรม MyCat ให้นักศึกษานำเนื้อหาเข้าไปตรวจสอบ รวมทั้งมีกระบวนการตรวจสอบของอาจารย์ที่ปรึกษานิพนธ์ กรรมการสอบที่จะช่วยกันตรวจสอบเข้มงวด แต่ทั้งหมดนี้หากนักศึกษาไม่มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและมหาวิทยาลัย มีการไปจ้างทำ หรือไปคัดลอกคนอื่นมาอย่างไม่ถูกต้อง ก็เห็นใจมหาวิทยาลัยและอาจารย์ที่ปรึกษาในการตรวจสอบ เพราะในแต่ละปีมีนักศึกษาทำวิทยานิพนธ์จำนวนมาก อาจมีหลุดรอดไปได้ ทั้งนี้มั่นใจว่าปัจจุบันยังมีการจ้างทำวิทยานิพนธ์อยู่ เนื่องจากเคยมีเพื่อนนักศึกษาคนหนึ่งมาปรึกษาว่าจะไปจ้างคนอื่นทำในราคาประมาณ 3 หมื่นบาท แต่ก็ได้ห้ามปรามไว้จนเปลี่ยนใจไม่ได้ว่าจ้างและทำเองทั้งหมด